

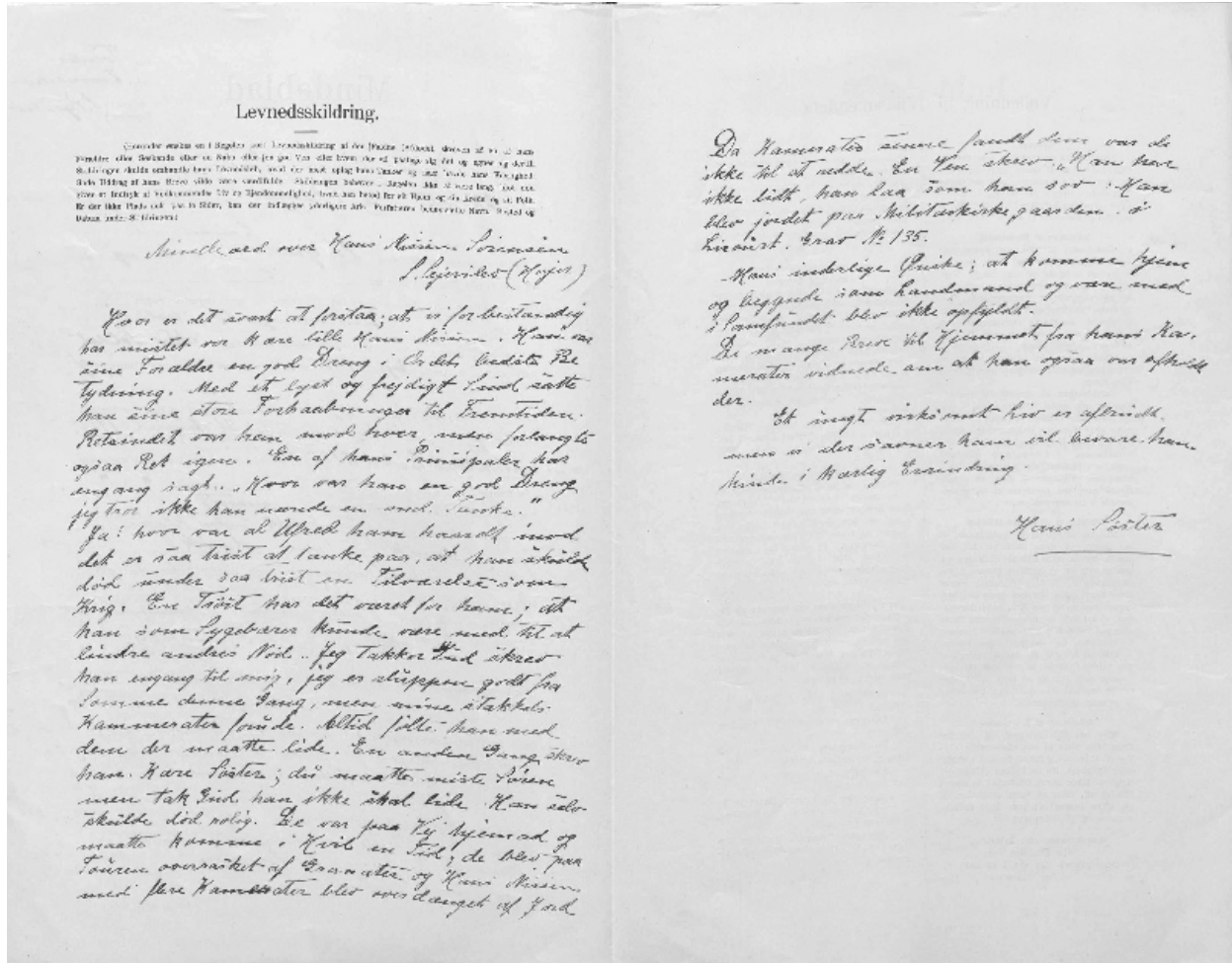

RIGSARKIVET

MINDE- BLAD

Hans Nissen Sørensen
faldet i 1. Verdenskrig

Levnedsskildring : Hans Nissen Sørensen

Mindeord over Hans Nissen Sørensen
S. Sejerslev (Højer)

Hvor er det svært at forstaa; at vi for bestandig har mistet vor kære lille Hans Nissen. Han var sine Forældre en god Dreng i Ordets bedste Betydning. Med et lyst og frejdigt Sind satte han sine store Forhaabninger til Fremtiden. Retsindet var han mod hver, men forlangte ogsaa Ret igen. En af hans Prinsipaler har engang sagt, "Hvor var han en god Dreng jeg tror ikke han nærede en ond Tanke"
Ja! hvor var al Ufred ham haardt imod det er saa trist at tænke paa, at han

skulde dø under saa trist en Tilværelse som Krig. En Trøst har det været for ham; at han som Sygebærer kunde være med til at lindre andres Nød. "Jeg takker Gud" skrev han engang til mig, jeg er sluppen godt fra Somme denne gang, men mine stakkels Kammerater forude?. Altid følte han med dem der maatte lide. En anden Gang skrev han. Kære Søster; du maatte miste Søren men tak Gud han ikke skal lide. Han selv skulde dø rolig. De var paa Vej hjemad og matte komme i Hvil en Tid, de blev paa Touren overrasket af Granater og Hans Nissen med flere Kammerater blev overdænget af Jord.

Da Kamerater senere fandt dem var de ikke til at redde. En Ven skrev. "Han har ikke lidt, han laa som han sov". Han blev jordet paa Militærkirkegaarden i Licourt. Grav No 135.

Hans inderlige Ønske; at komme hjem og begynde som Landmand og være med i Samfundet blev ikke opfyldt. De mange Breve til Hjemmet fra hans Kamerater vidnede om at han ogsaa var afholdt der.
Et ungt virksomt Liv er afbrudt, men vi der savner ham vil bevare hans Minde i kærlig Errindring.
Hans Søster.